

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 14C/544/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7515208816
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Adamčíková
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2021:7515208816.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice-okolie sudkyňou JUDr. Ľubicou Adamčíkovou v spore žalobcu: R. F., V., XX.X.XXXX, P. O. X, T., Y. Ž.: C..L..Y., T. T. N. X, Q., S.: XX XXX XXX, O.. J.. Z. P., D., T. T. Č. X, XXX XX Q., o prinavrátenie psa, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamietla.

II. Žalovaná má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou a upresneným žalobným návrhom zo dňa 13.11.2017 domáhal, aby súd žalovanej uložiť povinnosť vydať žalobcovi psa menom Huncút. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaná mu odmieta vydať psa menom Huncút, ktorý je jeho vlastníctvom.

2. Okresný súd Košice - okolie rozsudkom sp. zn. 14C544/2015 zo dňa 24.7.2019 zamietol žalobu a žiadne zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania. Žalobca v zákonom stanovenej lehote podal voči uvedenému rozsudku odvolanie a rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.4.2021 pod sp. zn. 11Co/8/2020 bol rozsudok prvostupňového súdu v časti zamietavého výroku, v ktorej bola zamietnutá žaloba voči žalovanému v 1. rade o zaplatenie sumy 8.000,- Eur a vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade potvrdený a rozsudok v časti napadnutého zamietavého výroku, v ktorej bola zamietnutá žaloba voči žalovanému v 2. rade o vydanie psa a vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade zrušený a vec bola vrátená súdu na ďalšie konanie. Zároveň vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade nepriznal žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Úlohou súdu prvej inštancie bude podľa odvolacieho súdu v predmetnej veci zabezpečiť si dostatočný skutkový podklad pre posúdenie súladu výkonu vlastníckeho práva žalobcu s dobrými mravmi a v súlade s vytknutými nesprávnosťami a vysloveného právneho názoru vyvodiť zodpovedajúce skutkové tvrdenia už z vykonaných dôkazov a umožniť stranám sporu uplatniť i ďalšie prostriedky procesného útoku a procesnej obrany a po doplnení dokazovania, ktoré len navrhnu strany v priebehu konania opätovne rozhodnúť. V novom rozhodnutí provinštančný súd vezme do úvahy len tie skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo správnym procesným postupom, pričom pri právnom posúdení veci vyjde z právneho názoru odvolacieho súdu. Ďalšou úlohou súdu prvej inštancie bude náležité odôvodnenie nového rozhodnutia, aby sa dôsledne a presvedčivo vysporiadal so všetkými skutkovo a právne relevantnými otázkami v konaní a argumentami sporových strán a aby zodpovedala kritériám spravodlivého procesu. Odvolací súd zdôraznil, že odopretie vlastníctva na podklade záveru o týraní zvieratá musí v skutkových súvislostiach spočívať na dostatočne preukázaných faktoch a z hľadiska právneho reflektovať tiež legálnu definíciu týrania zvieratá upravenú v § 22 ods. 2 zák. č. 39/2007 Z. z. Odvolací súd k ďalšiemu konaniu tiež pripomína, že uplatnenie vlastníckej ochrany je potrebné a priori považovať za výkon práva v súlade s dobrými mravmi. Súd prvej inštancie tiež má rozhodnúť znova

o trovách provinštančného konania, ako aj o trovách odvolacieho konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, listinnými dôkazmi, ktoré strany súdu predložili, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

4. Žalovaná na pojednávaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že ak by súd žalobe o vydanie psa Huncúta žalobcovi vyhovel, nebude možné ho vydať, pretože žalovaný už nie je držiteľom tohto psa. V zmysle jeho činnosti v prípade, že ak niekto prejaví záujem o adopciu psa, tak žalovaný povolí adopciu psa. V danom prípade si psa adoptovala nemecká spoločnosť ITV Grenzenlos so sídlom Kiebitzweg 24, Schwarmstedt, ktorá prejavila záujem o psa, ktorý je predmetom konania a preto žalovaná uvedenej požiadavke vyhovel. V súčasnosti žalovaná nie je jeho držiteľom, ale držiteľom je práve vyššie uvedená spoločnosť. Podľa zistení žalovanej, v súčasnej dobe tento pes žije a je u spoločnosti, ktorá si ho adoptovala. Z uvedeného dôvodu žalovaná namietala v priebehu konania, že nie je pasívne legitimovaná v tomto spore a navrhla žalobu zamietnuť.

5. Ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania sporové strany nemali.

6. Podľa § 60 CSP, stranami sporu sú žalobca a žalovaný.

7. Podľa § 61 CSP, procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

8. Súd preskúmal námietku žalovanej, ktorú vznesla v priebeh konania, že nie je pasívne legitimovaná v tomto spore.

9. V zmysle cit. zák. ustanovenia, okruh strán sporu sa zakladá procesným spôsobom. Žalobcom je ten, kto podal na súde žalobu a žalovaným ten, koho žalobca v žalobe za žalovaného označil. Vzhľadom k dispozičnej zásade civilného sporového konania je tak v sporovom konaní možné, aby sa iný ako za žalovaného v žalobe označený subjekt stal stranou sporu iba na základe procesného úkonu žalobcu.

10. Či sú strany sporu legitimované aj hmotno-právne, je otázkou meritórneho rozhodovania o žalobe. Vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého je strana sporu subjektom práva či povinnosti, ktorá je predmetom konania. Jej nedostatok je dôvodom na zamietnutie žaloby. Je vecou žalobcu, aby požiadavke vyplývajúcej z hmotného práva vyhovel a riadne označil žalovaného. Nie je povinnosťou súdu poučovať žalobcu o tom, koho by mal podľa hmotného práva žalovať, keďže takéto poučenie by presahovalo poučovaciu povinnosť súdu podľa § 160 CSP a bolo by v rozpore so zásadou rovnosti strán zakotvenou v ust. čl. 6 CSP, ako aj v ust. čl. 37 ods.3 Listiny základných práv a slobôd a čl. 47 Ústavy SR.

11. Pojem vecná legitímácia sa v civilnom procesnom práve používa pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, keď je jedna zo strán sporu subjektom práva a druhá na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotného právneho opatrenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. Aktívna aj pasívna vecná legitímácia je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo sporových strán nenamietala (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.6.2010 sp.zn. 2Cdo 205/2009).

12. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotno-právnom vzťahu, ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Strana sporu, ktorá je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (záväzku), má pasívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotno-právnej povinnosti. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom pasívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorého ale žalobca za žalovaného neoznačil (viď uzn. Najvyššieho súdu SR zo dňa 18.1.2012 sp.zn. 6Cdo 214/2011).

13. Nakoľko otázka vecnej legitímácie je otázkou vyplývajúcej z hmotného práva, povinnosťou súdu nie je poučovať žalobcu o tom, že na strane žalovaných neoznačil subjekty, resp. všetky subjekty, ktoré sú nositeľmi hmotno-právnych povinností a musia byť sporovými stranami. Takýto nedostatok bez ďalšieho vedie k neúspechu žalobcu v spore a k zamietnutiu žaloby. Otázku vecnej legitímácie súd skúma ex offo v každom štádiu konania a nedostatok aktívnej či pasívnej vecnej legitímácie bez ďalšieho vždy vedie k zamietnutiu žaloby (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31.10.2017 sp.zn. 6Co 110/2017).

14. Na základe nových tvrdení a predložených dôkazov v priebehu konania mal súd preukázané, že žalobca sa domáha voči žalovanej vydať psa menom Huncút. Z výsluchu strán sporu bolo preukázané, že pes meno Huncút bol na základe adopčného procesu odovzdaný do starostlivosti nemeckej spoločnosti ITV Grenzenlos so sídlom Kiebitzweg 24, Schwarmstedt, ktorá o predmetného psa prejavila záujem. Žalovaná v priebehu konania preukázala súdu, že už nie je držiteľkou psa Huncúta, ale spoločnosť, ktorá aj v súčasnej dobe je držiteľom tohto psa.

15. Vzhľadom na vyššie preukázané skutočnosti zo strany žalovanej súd musí konštatovať, že žalovaná v tomto spore nie je nositeľkou hmotno-právnej povinnosti a teda zároveň nie je v spore pasívne legitimovaná. Súd na základe zistených skutočností musel žalobu voči žalovanej bez ďalšieho dokazovania v predmetnej veci zamietnuť.

16. Keďže žalovaná nie je v konaní pasívne vecne legitimovaná, súd už nevykonával ani ďalšie dokazovanie navrhnuté žalobcom a ani nebolo potrebné zaoberať sa spornými otázkami, ktorými sa mal súd prvej inštancie zaoberať podľa rozhodnutia odvolacieho súdu, pretože za zisteného skutkového stavu a nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovanej v spore, by to malo skutkový a právny dopad na meritórne rozhodnutie.

17. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

20. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

21. Keďže súd žalobu zamietol v celom rozsahu, žalovaná mala vo veci plný úspech, súd jej priznal podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP náhradu trov provinštančného a odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Košice-okolie. Lehota na podanie odvolania začína plynúť dňom nasledujúcim po dni doručenia tohto rozhodnutia.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v počte 2 rovnopisov s prílohami.

U p o z o r n e n i e : ak nebude súdu doručený potrebný počet rovnopisov s prílohami, jeho kópie súd vyhotoví na náklady odvolateľa.

Ak povinná osoba dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.